

Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht, aflevering 44 2019, nummers 1109 – 1129 vrijdag 22 november 2019

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl
Telefoon 088 361 1020
Citeertitels JnB 2019

De Jurisprudentienieuwsbrief bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes - elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel)rechtsgebied aangeboden. Door in onderstaande inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen: (Door op het onderwerp te klikken komt u direct bij de uitspraken op het betreffende rechtsgebied.)

Algemeen bestuursrecht	3
Omgevingsrecht	5
Wabo	5
Bouwbesluit	6
Natuurbescherming.....	7
Waterwet.....	8
Sociale zekerheid overig.....	8

Disclaimer

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht is een uitgave van het Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak (hierna: LBVr), team bestuursrecht. De nieuwsbrief is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Het LBVr kan de juistheid, volledigheid en actualiteit van de nieuwsbrief echter niet garanderen. Voor zover de nieuwsbrief links bevat naar websites, is het LBVr niet aansprakelijk voor de inhoud daarvan. De inhoud van de nieuwsbrief is uitsluitend bedoeld voor uw eigen gebruik. Ander gebruik, waaronder de commerciële exploitatie van de inhoud van de nieuwsbrief, is niet toegestaan. Er kunnen geen rechten aan de inhoud van de nieuwsbrief worden ontleend. Het gebruik dat wordt gemaakt van de inhoud van de nieuwsbrief komt voor eigen risico. Aansprakelijkheid voor schade, in welke vorm dan ook - direct en / of indirect - ontstaan door dan wel voortvloeiend uit gebruik van de inhoud van de nieuwsbrief, wordt door het LBVr afgewezen.

Bestuursrecht overig	10
APV	10
Arbidsomstandighedenwet	11
Belastingdienst-Toeslagen.....	11
Onderwijs	12
Wet openbaarheid van bestuur	13
Vreemdelingenrecht	15
Regulier	15
Asiel.....	16
Richtlijnen en verordeningen.....	17
Procesrecht	17

Algemeen bestuursrecht

JnB2019, 1109

Rechtbank Gelderland, 07-11-2019 (publ. 11-11-2019), AWB 19/1187

college van burgemeester en wethouders van Aalten, verweerder.

Awb 1:3

BESLUIT. I.c. is de stilzwijgende instemming van verweerder met het aanleggen van een uitrit geen rechtshandeling en deze is ook niet op schrift gesteld. Zij is daarom geen besluit. Verweerder had het bezwaar van eisers dan ook niet in behandeling mogen nemen en had het niet-ontvankelijk moeten verklaren. Hij had eisers er op moeten wijzen dat zij hun bezwaar aan de burgerlijke rechter kunnen voorleggen. De rechtbank volgt niet het pleidooi van de Staatsraad Advocaat-Generaal in zijn conclusie van 12 november 2014

([ECLI:NL:RVS:2014:4116](#)) om een stilzwijgende instemming gelijk te stellen met een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb.

Bezwaar tegen een stilzwijgende instemming van verweerder met het aanleggen van een uitrit. [...]

2. Derde-partij is van plan een uitrit aan te leggen zodat op eigen terrein kan worden geparkeerd. De aanleg gaat ten koste van één openbare parkeerplaats. Hij heeft zijn plan gemeld bij verweerder. Na deze melding heeft verweerder niets meer van zich laten horen. Verweerder had op grond van artikel 2:12, tweede lid, van de Apv de aanleg van de uitrit kunnen verbieden. Artikel 2:12, derde lid, van de Apv bepaalt dat hij dat niet meer kan doen als er vier weken zijn verstreken na ontvangst van de melding van de derde-partij. Door die termijn te laten verlopen heeft verweerder in wezen stilzwijgend ingestemd met de aanleg.

3. Eisers zijn het daar niet mee eens. Zij stellen dat verweerder de aanleg had moeten **verbieden**. [...]

4. De rechtbank oordeelt als volgt.

Op grond van de Awb is het alleen mogelijk bezwaar te maken tegen een besluit. Volgens artikel 1:3 van de Awb is er sprake van een besluit als er een beslissing is, die afkomstig is van een bestuursorgaan (dat is hier verweerder), die op schrift is gesteld en die een rechtshandeling is. Aan beide laatste eisen voldoet de stilzwijgende instemming van verweerder niet. Die beslissing is niet op schrift gesteld. Daarom zeggen we dat het een stilzwijgende instemming is. Verweerder spreekt van een fictieve instemming van rechtswege en bedoelt daarmee hetzelfde. Bovendien is de stilzwijgende instemming geen rechtshandeling. Zij brengt namelijk geen wijziging in een juridische situatie teweeg. Dat volgt uit artikel 2:12, eerste lid, aanhef en onder a, van de Apv. Zonder een melding te doen is het aanleggen van een uitrit namelijk verboden. Door het doen van een melding is die juridische situatie gewijzigd: de aanleg van de uitrit is niet meer verboden. Deze gewijzigde juridische situatie is dus niet het gevolg van de stilzwijgende instemming van verweerder maar van de melding van derde-partij. Na ontvangst van de melding heeft verweerder vier weken de tijd om de aanleg alsnog te verbieden (artikel 2:12, tweede en derde lid). Na het verstrijken van die vier weken is verweerder niet **meer bevoegd om zo'n verbod op te leggen. Het ontstaan van deze onbevoegdheid is ook**

niet het gevolg van de stilzwijgende instemming, maar het gevolg van het verstrijken van de termijn van vier weken. Ook hier verandert de stilzwijgende instemming een juridische situatie dus niet.

5 De stilzwijgende instemming is geen rechtshandeling en is ook niet op schrift gesteld. Zij is dus geen besluit. Bezwaar maken is dan ook niet mogelijk. Verweerder heeft dat ten onrechte niet gezien. Hij had het bezwaar van eisers niet in behandeling mogen nemen. Hij had het bezwaar van eisers daarom niet-ontvankelijk moeten verklaren. Hij had eisers er op moeten wijzen dat zij hun bezwaar aan de burgerlijke rechter kunnen voorleggen. Want die rechter is bevoegd als rechtsbescherming op grond van de Awb niet mogelijk is.

6. In zijn conclusie van 12 november 2014 ([ECLI:NL:RVS:2014:4116](#)) bepleit de Staatsraad Advocaat-Generaal om desondanks in dit geval een stilzwijgende instemming gelijk te stellen met een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb. Dit om een lappendeken in de rechtsbescherming tegen te gaan.

7. De rechtbank volgt dit pleidooi van de Staatsraad Advocaat-Generaal niet. Een lappendeken is zeker onwenselijk, maar die is er al bij de bestuursrechtelijke rechtsbescherming. Zeker voor de burger is het stelsel niet erg overzichtelijk. Hetzij de gemeentelijke wetgever onderkent het probleem en wijzigt de Apv zodanig dat er voorzien wordt in een op schrift gestelde instemming die op rechtsgevolg is gericht. Hetzij, en dat is ingrijpender, de Awb laat het besluit als toegangspoort tot de bestuursrechtelijke rechtsbescherming los en kiest voor een stelsel waarin al het publiekrechtelijk handelen en nalaten door de bestuursrechter kan worden beoordeeld.

Het is niet aan de rechter om tegen een wettelijke bepaling in te gaan. [...]

[ECLI:NL:RBGEL:2019:5015](#)

JnB2019, 1110

MK ABRS, 20-11-2019, 201904655/1/A3

raad van bestuur van het Erasmus MC, verweerder.

Awb 7:11

Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) 10, 11

HEROVERWEGING. Wob-verzoek. I.c. gaat het om een nader besluit op bezwaar na vernietiging door de Afdeling van het eerdere besluit. De bezwaarprocedure strekt op zich tot een volledige heroverweging door het bestuursorgaan van een eerder genomen besluit. Het resultaat van die heroverweging is dat de raad een geheel nieuwe grondslag heeft opgevoerd. De raad was er als gevolg van de uitspraak van de Afdeling evenwel toe gehouden na een eventuele nadere vaststelling van de omvang van het verzoek opnieuw te beslissen op het door [appellant] gemaakte bezwaar. Dit betekent dat de raad gehouden was de mogelijkheid van inwilliging van het Wob-verzoek te beoordelen aan de hand van de artikelen 10 en 11 van de Wob, alsmede dat de Afdeling daar bij haar toetsing van het nieuwe besluit op bezwaar aan gebonden is. De raad heeft zich niet aan deze opdracht gehouden en is hiermee buiten het beoordelingskader getreden. Niet is gebleken dat dit samenhang met het nader vaststellen van de omvang van het verzoek van [appellant]. De omstandigheid dat de raad op

basis van aanvankelijk bij hem nog niet bekende jurisprudentie in een soortgelijke zaak aanleiding zag om een nieuwe grondslag aan het besluit op bezwaar te leggen, wat er verder van die grondslag ook zij, biedt geen rechtvaardiging om zich niet aan de opdracht te houden.

[ECLI:NL:RVS:2019:3925](#)

JnB2019, 1111

CRvB, 12-11-2019 (publ. 18-11-2019), 18 858 WWB

college van burgemeester en wethouders van Leiderdorp.

Awb 4:17 lid 3

DWANGSOM EN BEROEP BIJ NIET TIJDIG BESLIJSEN. Ingebrekestelling. De **brief waarop appellante i.c. het woord "herinnering" heeft vermeld kan niet als** ingebrekestelling worden aangemerkt in de zin van artikel 4:17, derde lid, van **de Awb. De enkele vermelding van het woord "herinnering" is onvoldoende om** aan te nemen dat zij erop heeft aangedrongen dat het college alsnog op een bezwaarschrift moet beslissen. Verwijzing naar de uitspraak van de CRvB van 2 juli 2019, [ECLI:NL:CRVB:2019:2320](#).

[ECLI:NL:CRVB:2019:3548](#)

JnB2019, 1112

ABRS, 20-11-2019, 201900122/1/A1 en 201900124/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Heemskerk.

Awb 8:110 lid 1

HOGER BEROEP. I.c. is de brief van [wederpartij sub 2] geen incidenteel hoger beroepschrift in de zin van artikel 8:110, eerste lid, van de Awb, maar moet geheel worden aangemerkt als een schriftelijke uiteenzetting. Voor het antwoord op de vraag of een stuk als incidenteel hoger beroepschrift kan worden aangemerkt, is niet bepalend dat daarin uitdrukkelijk is gesteld dat incidenteel hoger beroep wordt ingesteld, maar is bepalend of het stuk gronden bevat die zijn gericht tegen de uitspraak van de rechtbank. I.c. reageert [wederpartij sub 2] in zijn brief uitsluitend op het hoger beroep van [appellant] en onderschrijft de overwegingen van de rechtbank die hebben geleid tot de gegrondverklaring van zijn beroep. Hij voert echter geen gronden aan die zich richten tegen de uitspraak van de rechtbank.

[ECLI:NL:RVS:2019:3804](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB2019, 1113

MK Rechtbank Limburg, 12-11-2019 (publ. 15-11-2019), ROE 18 / 2282

college van burgemeester en wethouders van Nederweert, verweerder.

Awb 6:13

Regeling ammoniak en veehouderij (hierna: Rav)

Regeling geurhinder en veehouderij (hierna: Rgv)

WABO-milieu. Tussenuitspraak. I.c. kan eisers redelijkerwijs niet verweten worden dat zij geen zienswijzen hebben ingediend en is er geen aanleiding om het beroep van eisers op die grond niet-ontvankelijk te verklaren. Door de inwerkingtreding op 20 juli 2018 van de Regeling tot wijziging van de Rav en de Rgv (wijzigingen rendement geur voor bepaalde luchtwassystemen en periodieke actualisatie emissiefactoren voor ammoniak en geur) ten tijde van het bestreden besluit was i.c. sprake van een wezenlijk ander beeld van de totale geurbelasting van de inrichting ten opzichte van de situatie ten tijde van het ontwerpbesluit. Door de gewijzigde berekening van te verwachten geurbelasting door de (gehele) inrichting in de bestreden revisievergunning, **ook al is daarbij "slechts" sprake van een toename op papier**, zijn eisers dan ook in een slechtere positie gekomen. In het feit dat de wijziging van de Rgv ten tijde van het ontwerpbesluit reeds aangekondigd en voorzienbaar was, wordt geen aanleiding gezien om eisers artikel 6:13 van de Awb tegen te werpen.

[ECLI:NL:RBLIM:2019:10119](#)

Overige jurisprudentie Wabo-milieu:

- Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Nederland, 06-11-2019 (publ. 07-11-2019), LEE 19/3025 en 19/3026 ([ECLI:NL:RBNNE:2019:4615](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Bouwbesluit

JnB2019, 1114

Rechtbank Amsterdam, 30-10-2019 (publ. 19-11-2019), AMS 19/1191

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, verweerder.

Bouwbesluit 2012 3.5.1, 7:22

BOUWBESLUIT. Afwijzing handhavingsverzoek rookgasafvoer. De eisen uit artikel 3.33, tweede lid, artikel 3.51, eerste lid en artikel 3.51, derde lid, van het Bouwbesluit gelden cumulatief. Alleen wanneer aan ieder van deze eisen is voldaan, kan er van worden uitgegaan dat de verdunningsfactor in relatie tot de rookgasafvoer van [naam] ter plaatse van de aanvoervoorziening voor luchtverversing in de woning van [eiseres] aan de gestelde eisen voldoet. [Eiseres] heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat niet zou zijn voldaan aan de eisen van artikel 3.33, tweede lid, en artikel 3.51, eerste lid, van het Bouwbesluit.

[Eiseres] heeft ook niet aannemelijk gemaakt dat in dit geval sprake zou zijn van overmatige hinder of gezondheidsschade (artikel 7:22 Bouwbesluit 2012).

Zij heeft enkel gesteld dat zij last heeft van astma en dat de verdunningsfactor niet voldoende zou zijn. Dit heeft zij echter niet met concrete stukken of onderzoeken onderbouwd.

[ECLI:NL:RBAMS:2019:8171](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB2019, 1115

Rechtbank Midden-Nederland, 12-11-2019 (publ. 15-11-2019),

UTR 19/1544 en UTR 19/1619

college van gedeputeerde staten van de provincie Flevoland, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.18

NATUURBESCHERMING. Opdracht om in Oostvaardersplassen edelherten te doden tot een doelstand van 490 herten kan niet in stand blijven. De doelstand van 490 herten is ten onrechte niet ecologisch onderbouwd, en de ecologische onderbouwing van de drie noodzaakscriteria is niet voldoende.

De opdracht loopt tot 1 januari 2020. De rechtbank geeft geen mogelijkheid om de gebreken in (de onderbouwing van) de opdracht te herstellen. De aard van de gebreken is zodanig dat het niet realistisch is dat zij binnen anderhalve maand hersteld kunnen zijn.

[ECLI:NL:RBMNE:2019:5338](#)

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Rechtbank vernietigt besluit afschot edelherten Oostvaardersplassen") uitgebracht.

JnB2019, 1116

MK Rechtbank Gelderland, 14-11-2019 (publ. 15-11-2019), AWB 18/6622

het college van gedeputeerde staten van de provincie Gelderland, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb)

NATUURBESCHERMING. PAS. BEREKENING EXTERNE SALDERING MET AERIUS CALCULATOR. Natuurbeschermingsvergunning installatie voor bioraffinage.

Gelet op wat in de PAS-uitspraak onder 39.3 is overwogen en de daarop volgende buitenwerkingstelling van AERIUS Calculator, is de aan de externe saldering ten grondslag gelegde berekening van 25 april 2019 met AERIUS Calculator ontoereikend. Het beroep is gegrond.

Nu onzeker is of de in de externe saldering betrokken saldogevende veehouderijbedrijven binnen het beperkte toepassingsbereik van AERIUS Calculator 2019 vallen en onduidelijk is welk beleid in de provincie Gelderland zal gaan gelden voor externe saldering, ziet de rechtbank geen mogelijkheid de zaak finaal te beslechten en laat de rechtbank de overige beroepsgronden om proces-economische redenen thans buiten bespreking. Ook leent het geconstateerde gebrek zich niet voor het doen van een tussenuitspraak.

[ECLI:NL:RBGEL:2019:5188](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- Rechtbank Gelderland, 10-04-2017 (publ. 14-11-2019), AWB 16/5818
([ECLI:NL:RBGEL:2017:2019](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB2019, 1117

MK CRvB, 20-11-2019, 18/3544 WMO15

college van burgemeester en wethouders van Eindhoven.

Wmo 2015

WMO 2015. Afwijzing aanvraag maatwerkvoorziening vervanging ligbad door inloopdouche. De door betrokkene aangevraagde woningaanpassing kan niet als algemeen gebruikelijk worden aangemerkt.

Afwijzing aanvraag voor een maatwerkvoorziening in de vorm van vervanging van een ligbad door een inloopdouche.

Raad: 4.1. Tussen partijen is in geschil of de aangevraagde woningaanpassing algemeen gebruikelijk is.

4.2. Zoals eerder is overwogen in de uitspraak van 11 juli 2018,

[ECLI:NL:CRVB:2018:2182](#), kan aan de geschiedenis van de totstandkoming van de Wmo 2015 (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, p. 148) worden ontleend dat het college niet gehouden is tot het verstrekken van een maatwerkvoorziening wanneer het gebruik van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen die naar hun aard algemeen gebruikelijk zijn een uitkomst bieden. Voortbouwend op en ter nadere precisering van die uitspraak is de Raad van oordeel dat een dienst, hulpmiddel, woningaanpassing of andere maatregel als algemeen gebruikelijk kan worden aangemerkt als deze niet specifiek bedoeld is voor personen met een beperking, daadwerkelijk beschikbaar is, een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt tot zelfredzaamheid of participatie in staat is en deze financieel kan worden gedragen met een inkomen op minimumniveau.

4.3. Volgens het college kan in zijn algemeenheid worden aangenomen dat een badkamer na 25 jaar is afgeschreven en dat de renovatie van een badkamer daarna algemeen gebruikelijk is. Hiermee is het college voorbijgegaan aan de hiervoor vermelde voorwaarde dat een voorziening financieel kan worden gedragen met een inkomen op minimumniveau. Met een inkomen op minimumniveau zal een woningaanpassing als de onderhavige, die bestaat uit het vervangen van een ligbad door een douche en **onweersproken € 6.500,-** kost, niet financieel kunnen worden gedragen. Dit betekent dat

de door betrokkene aangevraagde woningaanpassing niet als algemeen gebruikelijk kan worden aangemerkt. Het door het college ingenomen standpunt dat betrokkene de benodigde woningaanpassing wel kan betalen, omdat zij een nieuw recht van hypotheek kan laten vestigen op haar woning en de aflossing van de daaraan gekoppelde geldlening uit haar inkomen kan voldoen, leidt niet tot een ander oordeel. Dit standpunt komt er namelijk op neer dat het college naast de mogelijkheid om een bijdrage op te leggen als bedoeld in artikel 2.1.4 van de Wmo 2015 een extra vermogens- en inkomensvoorwaarde stelt voor het kunnen verstrekken van een maatwerkvoorziening. Hiervoor biedt de Wmo 2015, evenals voorheen de Wmo (vergelijk de uitspraak van 19 december 2011, [ECLI:NL:CRVB:2011:BU7263](#)), geen ruimte. [ECLI:NL:CRVB:2019:3535](#)

De Centrale Raad van Beroep heeft bij deze uitspraak een [nieuwsbericht](#) uitgebracht.

JnB2019, 1118

MK CRvB, 20-11-2019, 18/5598 WMO15

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam.

Wmo 2015

WMO 2015. Met de rechtbank is de Raad van oordeel dat het college een boodschappendienst als een algemeen gebruikelijke dienst heeft mogen aanmerken die aan het verstrekken van een maatwerkvoorziening voor het doen van boodschappen in de weg staat.

Raad: 4.1. In geschil is uitsluitend of appellante tijdens de periode in geding gebruik kon maken van een boodschappendienst voor de zware en lang houdbare boodschappen.

4.2. Het college heeft zich op het standpunt mogen stellen dat een boodschappendienst voor appellante daadwerkelijk beschikbaar is. Appellante heeft niet onderbouwd dat zij geen beschikking had over een computer of een telefoon met internetverbinding. De verklaring van appellante ter zitting van de rechtbank, dat zij een computer heeft en een mobiele telefoon waarmee zij kan Whatsappen, wijst juist op het tegendeel. Dat zij stelt thans niet te beschikken over een computer of een mobiele telefoon met internet is niet van belang voor de periode in geding, die loopt tot 20 februari 2018. Daarnaast heeft het college zich op het standpunt mogen stellen dat de bezorgkosten van een boodschappendienst niet zodanig zijn dat deze door appellante, met een inkomen op minimumniveau, niet financieel kunnen worden gedragen. Dat Jumbo slechts onder bepaalde voorwaarden gratis bezorgt, hebben de rechtbank en het college, anders dan appellante kennelijk veronderstelt, wel onderkend. Appellante heeft haar stelling dat zij de bezorgkosten vanwege haar financiële situatie niet kan dragen niet nader onderbouwd en aannemelijk gemaakt. Zij heeft geen enkel inzicht in haar financiële positie gegeven. Met de rechtbank is de Raad van oordeel dat het college een boodschappendienst als een algemeen gebruikelijke dienst heeft mogen aanmerken die aan het verstrekken van een maatwerkvoorziening voor het doen van boodschappen in de weg staat.

[ECLI:NL:CRVB:2019:3690](#)

JnB2019, 1119

MK CRvB, 20-11-2019, 18/5003 WLZ
CIZ.

Wet langdurige zorg (Wlz)

WET LANGDURIGE ZORG. De rechtbank is met juistheid tot de conclusie gekomen dat CIZ de aanvraag om in aanmerking te komen voor Wlz-zorg terecht heeft afgewezen. In wat appellant in hoger beroep verder naar voren heeft gebracht, in het bijzonder het psychologisch rapport van Van Haaren, heeft de Raad geen steun gevonden om tot een ander oordeel te komen dan waartoe de rechtbank is gekomen. In het psychologisch rapport staat enkel dat bij appellant sprake is van klassiek autisme met ernstige beperkingen in functioneren, dat appellant baat heeft bij regelmatige begeleiding en dat op basis van de ontvangen begeleiding momenteel een stabiele situatie lijkt te bestaan. Geadviseerd wordt om de ambulante begeleiding van appellant te continueren. Dit rapport, nog daargelaten dat het dateert van na de periode in geding, vermeldt niet dat sprake is van een grondslag verstandelijke handicap en dat appellant aangewezen is op Wlz-zorg.

[ECLI:NL:CRVB:2019:3691](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

APV

JnB2019, 1120

MK ABRS, 20-11-2019, 201901473/1/A3

college van burgemeester en wethouders van Gooise Meren, appellant.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 5:1, 5:11, 54:13, 5:15, 5:19

Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente Gooise Meren 2016 (APV) 2.44

APV. HANDHAVING. Last onder dwangsom geen inbrekerswerktuigen te vervoeren of bij zich te hebben op een openbare plaats. Bevoegdheden politie op grond van artikel 5:15, eerste lid, en 5:19 van de Awb. Het bewijs van de aanwezigheid van de zaklamp achter de rijdersstoel en de bivakmuts in de jaszak van [wederpartij] is rechtmatig verkregen.

Gelet op de in de bestuurlijke rapportage en de aanvullende rapportage beschreven omstandigheden, waaronder het tijdstip waarop de bestuurder en [wederpartij] in de auto reden en het grote aantal veroordelingen wegens vermogensdelicten, waaronder inbraken, van de bestuurder en [wederpartij], mocht het college de zaklamp en de bivakmuts aanmerken als inbrekerswerktuigen als bedoeld in artikel 2.44, eerste lid, van de APV. Die spullen waren geschikt om diefstal door middel van braak te vergemakkelijken en het is aannemelijk dat ze daarvoor ook waren bestemd.

[ECLI:NL:RVS:2019:3903](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Arbeidsomstandighedenwet

JnB2019, 1121

MK ABRS, 20-11-2019, 201901353/1/A3

staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, appellant.

Arbeidsomstandighedenwet (Arbowet) 1, 2, 16

Arbeidsomstandighedenbesluit (Arbobesluit) 3.2

Besluit personeel veiligheidsrisico's 3

Beleidsregel boeteoplegging arbeidsomstandighedenwetgeving 1

ARBO. BOETE. WERKGEVER. In dit geval kon [wederpartij] niet als werkgever van de aspiranten in de zin van de Arbowet worden aangemerkt. Aspiranten waren als vrijwilligers in dienst van Veiligheidsregio Fryslân in de functie van aspirant brandwacht en hebben deelgenomen aan een hittegewenningsoefening in het kader van de door hen gevolgde opleiding bij [wederpartij]. Aspiranten verrichten met hun deelname aan de hittegewenningsoefening geen arbeid voor [wederpartij] als bedoeld in artikel 1, tweede lid, aanhef en onder a, onderdeel 1, van de Arbowet.

Artikel 2, aanhef en onder b, van die wet is in dit geval niet van toepassing. Uit de passages uit de memorie van toelichting blijkt dat de werkingssfeer van de Arbowet in artikel 2 is uitgebreid en dat dit artikel daarmee een uitzondering vormt op de in artikel 1 van de Arbowet neergelegde hoofdregels. Daarom moet artikel 2 restrictief worden uitgelegd.

[ECLI:NL:RVS:2019:3913](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Belastingdienst-Toeslagen

JnB2019, 1122

MK ABRS, 20-11-2019, 201900316/1/A2

Belastingdienst/Toeslagen.

Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) 4 lid 2

BELASTINGDIENST/TOESLAGEN. Uit de tekst van artikel 4, tweede lid, van de Awir volgt dat, wil een ouder aanspraak maken op een tegemoetkoming voor de kosten van een kind dat niet bij hem of haar in de brp is ingeschreven, dat kind doorgaans ten minste drie dagen bij de ene ouder en ten minste drie dagen bij de andere ouder moet verblijven. Met het woord "doorgaans" wordt bedoeld dat uit de afspraken moet blijken dat volgens een vast patroon zowel de ene ouder als de andere ouder ten minste drie dagen per week de zorg over het kind heeft. De toevoeging "doorgaans" duidt er op dat daaraan niet in alle weken van het jaar, bijvoorbeeld in de vakanties en bij bijzondere gebeurtenissen, hoeft te worden voldaan, maar wel dat deze afwijkingen niet substantieel mogen zijn.

Verwijzing naar ABRS 07-11-2018, [ECLI:NL:RVS:2018:3626](#). Dit betekent dat bij de beoordeling of is voldaan aan de in artikel 4, tweede lid, van de Awir vervatte eis, de Belastingdienst/Toeslagen als regel mag uitgaan van het reguliere wekelijkse verblijf. De Belastingdienst/Toeslagen hoeft derhalve niet uit te gaan van een op basis van de feitelijke verzorgingsdagen in het betreffende jaar berekend gemiddeld aantal verblijfsdagen per week.

[ECLI:NL:RVS:2019:3895](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Onderwijs

JnB2019, 1123

MK ABRS, 13-11-2019, 201807077/1/A2

college van gedeputeerde staten.

Wet op het primair onderwijs (Wpo) 144, 171

Gemeentewet 186

Besluit informatievoorziening WPO/WEC 2

Regeling jaarverslaggeving onderwijs 4

ONDERWIJS. OVERSCHRIJDINGSREGELING. Het maken van een alternatieve berekening op basis van de jaarrekeningen van het openbaar onderwijs is een onvoldoende basis om de conclusie te rechtvaardigen dat de door het college van burgemeester en wethouders uitgevoerde overschrijdingsberekening op basis van de gemeentelijke jaarrekeningen onjuist is. De gemeentelijke jaarrekening en de jaarrekening van de openbare scholen zijn gebaseerd op een andere verantwoordingssystematiek.

Geen rechtsregel staat eraan in de weg dat het college de investeringen onder de overschrijdingsregeling in afwijking van de jaarrekeningen ineens verantwoordt.

[...] 2. Het geschil heeft betrekking op de zogenoemde overschrijdingsregeling, die is opgenomen in de artikelen 142 tot en met 147 van de Wpo. [...]

8.1. Het college van burgemeester en wethouders heeft de gemeentelijke jaarrekeningen als basis genomen voor de overschrijdingsberekening als bedoeld in artikel 144, zevende lid, van de Wpo voor de gemeente Hoogezand-Sappemeer over de periode 2006-2010. [...]

Het maken van een alternatieve berekening op basis van de jaarrekeningen van het openbaar onderwijs is echter een onvoldoende basis om de conclusie te rechtvaardigen dat de door het college van burgemeester en wethouders uitgevoerde overschrijdingsberekening onjuist is. Het college van gedeputeerde staten heeft zich in dat verband terecht op het standpunt gesteld dat de gemeentelijke jaarrekening en de jaarrekening van de openbare scholen zijn gebaseerd op een andere verantwoordingssystematiek. De gemeentelijke jaarrekening wordt op grond van artikel 186, eerste lid, van de Gemeentewet ingericht overeenkomstig het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten (hierna: Bbv). De jaarrekening van de

openbare scholen als bedoeld in artikel 171 van de Wpo wordt ingevolge artikel 2 van het Besluit informatievoorziening WPO/WEC in samenhang gelezen met artikel 2 van de Regeling jaarverslag primair onderwijs en (voortgezet) speciaal onderwijs (vanaf 1 januari 2008: artikel 4 van de Regeling jaarverslaggeving onderwijs) ingericht volgens het EFJ-model. Dat de jaarrekeningen zijn gebaseerd op andere verantwoordingsystematieken leidt ertoe dat de in de jaarrekeningen vermelde posten niet zonder **meer dezelfde opbouw kennen**. [...] **De slotsom is dat het college van gedeputeerde staten zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het college van burgemeester en wethouders de overschrijding op de juiste wijze heeft vastgesteld. De rechtbank heeft dit niet onderkend.**

9.1. [...] **Gelet op de toelichting van het college van burgemeester en wethouders en het rapport van Van Ree Accountants heeft het college van gedeputeerde staten zich terecht op het standpunt gesteld dat aan artikel 144, lid 4a, van de Wpo geen toepassing is gegeven. Het college van burgemeester en wethouders mag in de jaarrekeningen van de gemeente en de openbare basisscholen een andere wijze van afschrijven toepassen dan bij de verantwoording in het kader van de overschrijdingsregeling. Geen rechtsregel staat eraan in de weg dat het college de investeringen onder de overschrijdingsregeling in afwijking van de jaarrekeningen ineens verantwoordt. Het college van gedeputeerde staten is derhalve terecht tot de slotsom gekomen dat geen aanleiding bestond om alsnog uitgaven op grond van rente en afschrijving mee te nemen in de overschrijdingsberekening.** [...]

[ECLI:NL:RVS:2019:3807](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbaarheid van bestuur

JnB2019, 1124

MK ABRS, 13-11-2019, 201808017/1/A3

raad van bestuur van het Erasmus Medisch Centrum Rotterdam (Erasmus MC).

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:1

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 1, 1a, 3, 7, 10 lid 1 aanhef en onder c, lid 2 aanhef en onder b, e, f en g, 11

Wet op de dierproeven (Wod) 10a, 10a1

Dierproevenregeling 2a

Dierproevenregeling 2014 4

WOB. BESTUURLIJKE AANGELEGENHEID. WETENSCHAPPELIJKE

ONDERZOEKSGEGEVENS. Dat gegevens die onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan louter met een wetenschappelijk oogmerk tot stand zijn gekomen op zichzelf bezien niet op de bestuursvoering van dat bestuursorgaan zien, laat onverlet dat dergelijke gegevens onlosmakelijk kunnen zijn verweven met informatie over een bestuurlijke aangelegenheid. In dat geval hebben die gegevens wel betrekking op een bestuurlijke aangelegenheid, vallen die gegevens onder de werking van de Wob en kan de openbaarmaking daarvan

uitsluitend met toepassing van de artikelen 10 en 11 van de Wob worden geweigerd.

[...] 2. Bij Wob-verzoek [...] heeft [verzoeker] het Erasmus MC gevraagd documenten en digitale beelden van experimenten met apen [...] openbaar te maken. Bij Wob-verzoek van [...] om alle versies van bij het Erasmus MC aanwezige documenten, waaronder onderzoekvoorstellen, adviezen, protocollen en verslagen, met betrekking tot **experimenten met apen [...] openbaar te maken.**

[...] 5.1 [...] Dat gegevens die onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan louter met een wetenschappelijk oogmerk tot stand zijn gekomen op zichzelf gezien niet op de bestuursvoering van dat bestuursorgaan zien, laat onverlet dat dergelijke gegevens onlosmakelijk kunnen zijn verweven met informatie over een bestuurlijke aangelegenheid. In dat geval hebben die gegevens wel betrekking op een bestuurlijke aangelegenheid, vallen die gegevens onder de werking van de Wob en kan de openbaarmaking daarvan uitsluitend met toepassing van de artikelen 10 en 11 van de Wob worden geweigerd.

5.2. Het Erasmus MC is een bestuursorgaan in de zin van artikel 1, aanhef en onder a, van de Awb. Uit artikel 1a, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wob volgt dat de Wob onverkort op het Erasmus MC van toepassing is, omdat het Erasmus MC niet van de Wob is uitgezonderd bij het Besluit bestuursorganen WNo en Wob. In het kader van zijn taakuitoefening faciliteert het Erasmus MC dierproeven. Het faciliteren van dierproeven dient als een bestuurlijke aangelegenheid van het Erasmus MC te worden aangemerkt. Informatie over het faciliteren van dierproeven dient te worden onderscheiden van de onderzoeksgegevens die bij het uitvoeren van een dierproef louter met een wetenschappelijk oogmerk tot stand zijn gekomen. Het enkele feit dat ook anderen dan bestuursorganen dierproeven uitvoeren of faciliteren maakt dat niet anders. Het begrip "bestuurlijk" is niet beperkt tot activiteiten die uitsluitend door de overheid kunnen worden uitgeoefend.

5.3. Ingevolge artikel 10a, tweede lid, van de Wod, zoals die op 17 december 2014 luidde, dient de dec [red: dierexperimentencommissie] aan de hand van een onderzoeksplan en de vereisten die de Wod aan dierproeven stelt te beoordelen of het belang van de in dat plan omschreven dierproef opweegt tegen het in dat plan omschreven ongerief van de dieren. Het onderzoeksplan dient ertoe de dec van de gegevens te voorzien die noodzakelijk zijn om die beoordeling te kunnen maken. In artikel 2a van de Dierproevenregeling is vermeld welke gegevens in het onderzoeksplan moeten worden opgenomen. De door de dec te maken beoordeling resulteert vervolgens in een dec-advies. Ingevolge de Wod, zoals die destijds luidde, mocht na een positief dec-advies de desbetreffende dierproef worden verricht. Gelet daarop bevatten onderzoeksplannen en dec adviezen die aan de ingevolge de Wod en de Dierproevenregeling gestelde vereisten voldoen, informatie die noodzakelijk en bepalend is voor het antwoord op de vraag of een te faciliteren dierproef mag worden verricht. Die informatie ziet naar haar aard op een bestuurlijke aangelegenheid. Het Erasmus MC heeft in hoger beroep één onderzoeksplan geschoond en overgelegd. Dat onderzoeksplan en de openbaar gemaakte dec-adviezen zijn overeenkomstig de Wod en de Dierproevenregeling opgesteld. Omdat het Erasmus MC zich niet op het standpunt heeft gesteld dat in de overige 24 onderzoeksplannen niet de in artikel 2a van de Dierproevenregeling vermelde gegevens zijn opgenomen, bestaat geen grond voor het

oordeel dat de onderzoeksplannen en dec-adviezen niet op een bestuurlijke aangelegenheid zien. Indien de onderzoeksplannen en dec-adviezen tevens gegevens bevatten die louter met een wetenschappelijk oogmerk tot stand zijn gekomen, vallen die gegevens onder de werking van de Wob, voor zover die gegevens daarin onlosmakelijk **met informatie over deze bestuurlijke aangelegenheid zijn verweven.** [...]

[ECLI:NL:RVS:2019:3813](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Regulier

JnB2019, 1125

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Groningen, 15-11-2019 (publ. 20-11-2019), AWB 19/1051

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

EVRM 8

Vb 2000 3.86 lid 5, 3.98

REGULIER. Intrekking verblijfsvergunning en inreisverbod 10 jaren. Het rechtmatig verblijf van betrokkene van bijna 50 jaar, mede gelet op de omstandigheid dat eiser hier op vierjarige leeftijd is gekomen, acht de rechtbank dermate lang dat de intrekking van de verblijfsvergunning disproportioneel moet worden geacht. Aldus is naar het oordeel van de rechtbank geen "fair balance" gevonden tussen het belang van de vreemdeling en het Nederlands algemeen belang.

[ECLI:NL:RBDHA:2019:12271](#)

JnB2019, 1126

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, 30-10-2019 (publ. 15-11-2019), AWB 19/4208

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 14

REGULIER. Ingangsdatum verblijfsvergunning. Vanaf welke datum heeft eiser aan voorwaarde vrijstelling inburgeringsplicht (wegens aantoonbaar geleverde inspanningen) voldaan? Uit jurisprudentie van de Afdeling kan worden afgeleid dat niet per definitie de datum van overleggen van het bewijs van ontheffing van DUO de datum is per wanneer een vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning voldoet.

Daarbij is de rechtbank van oordeel dat eiser er terecht op heeft gewezen dat het tijdsverloop bij DUO bezwaarlijk voor zijn rekening kan worden gebracht.

Beroep gegrond.

[ECLI:NL:RBDHA:2019:12143](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Asiel

JnB2019, 1127

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, 06-11-2019 (publ. 21-11-2019), NL18.23586

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

EVRM 3

ASIEL. Bij gebrek aan informatie over de feitelijke omstandigheden waaronder jongensbesnijdenis in Nigeria plaatsvindt, kan daarom niet zonder meer worden aangenomen dat besnijdenis in dat land niet **als 'ernstige schade' in de zin van artikel 3 van het EVRM** is aan te merken.

6. In geschil is, gelet op de beroepsgronden en de ter zitting uitgewisselde standpunten **van partijen, of jongensbesnijdenis moet worden aangemerkt als 'ernstige schade', als bedoeld in artikel 3 van het EVRM** en of er bij terugkeer van eiser naar Nigeria een reëel risico is dat eiser besneden zal worden.

7. Wat betreft de gestelde ernstige schade heeft de rechtbank kennisgenomen van de door partijen, ter ondersteuning van hun eigen standpunt, aangehaalde resoluties van de Raad van Europa. Uit beide resoluties kan worden afgeleid dat besnijdenis van jongens uitsluitend toelaatbaar kan worden geacht als aan een aantal voorwaarden (onder meer van medische en hygiënische aard) wordt voldaan. Bij gebrek aan informatie over de feitelijke omstandigheden waaronder jongensbesnijdenis in Nigeria plaatsvindt, kan daarom niet zonder meer worden aangenomen dat besnijdenis in dat land *niet* als **'ernstige schade' in de zin van artikel 3 van het EVRM is aan te merken. In zoverre bevat het bestreden besluit geen deugdelijke motivering. Het beroep is om die reden dan ook gegrond wegens schending van artikel 3:46 van de Awb en het bestreden besluit zal worden vernietigd.**

8. De vraag of er ook een reëel risico is dat eiser daadwerkelijk tegen zijn wil zal worden onderworpen aan besnijdenis, heeft verweerder in het bestreden besluit ontkennend beantwoord. In het verweerschrift is dat standpunt nader onderbouwd aan de hand van de daarin vermelde bronnen. Anders dan eiser heeft aangevoerd, is de enkele stelling dat jongensbesnijdenis gemeengoed is, niet voldoende om te komen tot een reëel en voorzienbaar risico van ernstige schade. Uit de door verweerder aangehaalde bronnen blijkt immers dat, als de vader buiten beeld is, de moeder het laatste woord heeft als het gaat om jongensbesnijdenis. In het geval van eiser is de vader buiten beeld en heeft de moeder kenbaar gemaakt dat zij daartegen is. De stelling ter zitting van eiser dat sociale druk in het land van herkomst ertoe leidt dat de besnijdenis toch zal plaatsvinden, mist een deugdelijke onderbouwing. Uit diezelfde bronnen blijkt verder dat in Nigeria jongensbesnijdenissen veelal plaatsvinden tot de zevenjarige leeftijd. Verweerder heeft er terecht op gewezen dat eiser de zevenjarige leeftijd al bijna heeft bereikt en dat het niet te verwachten is dat eiser voor die tijd zal terugkeren naar Nigeria, gelet op het feit dat eiser en zijn moeder een verblijfsvergunning hebben. De stelling van eiser ter zitting

dat de moeder voor die datum kan komen te overlijden, behelst louter een toekomstig onzekere gebeurtenis.

9. De rechtbank concludeert dat verweerder terecht het standpunt heeft ingenomen dat er geen reëel risico is dat eiser tegen zijn wil zal worden besneden in het land van herkomst. Dit standpunt kan de afwijzing van de door eiser gewenste zelfstandige asielvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw dragen. Om die reden zal de rechtbank met toepassing van artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder a, van de Awb alle rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand laten.

[ECLI:NL:RBDHA:2019:12141](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB2019, 1128

HvJEU (Zesde kamer), 20-11-2019, C-706/18

X tegen Belgische Staat.

Richtlijn 2003/86/EG 5 lid 4

GEZINSHERENIGINGSRICHTLIJN. De Gezinsherenigingsrichtlijn moet aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling op grond waarvan de bevoegde nationale autoriteiten, wanneer binnen een termijn van zes maanden vanaf de datum van indiening van het verzoek tot gezinshereniging geen beslissing is genomen, ambtshalve een verblijfstitel moeten afgeven aan de indiener van het verzoek, zonder dat zij noodzakelijkerwijs eerst moeten vaststellen dat deze daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om in overeenstemming met het Unierecht in de lidstaat te verblijven.

[ECLI:EU:C:2019:993](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Procesrecht

JnB2019, 1129

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 14-11-2019, NL19.22847
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Awb 6:2 b, 6:12 lid 2, 8:55d lid 3

PROCESRECHT. Gegrond beroep niet tijdig in asielzaak. De rechtbank houdt vast aan het treffen van de voorziening dat verweerder binnen acht weken na de uitspraak een start dient te maken met de algemene asielprocedure door het houden van een eerste gehoor. Wel ziet de rechtbank aanleiding om de eerder gekozen voorziening aan te vullen.

Geven de ontwikkelingen aanleiding om de vaste rechtspraak van deze rechtbank en zittingsplaats over het handelen bij niet tijdig beslissen in vreemdelingenzaken, zoals

vastgesteld bij uitspraak van 2 april 2019, te herzien? De rechtbank overweegt dat de situatie niet wezenlijk is veranderd, waardoor nog altijd sprake is van een bijzonder geval als bedoeld in artikel 8:55d, derde lid, van de Awb. Meer druk op verweerder zetten om snel te beslissen, schiet naar het oordeel van de rechtbank zijn doel voorbij. De rechtbank houdt daarom vast aan het treffen van de voorziening dat verweerder binnen acht weken na de uitspraak een start te maken met de algemene asielprocedure door het houden van een eerste gehoor. Wel ziet de rechtbank aanleiding om de eerder gekozen voorziening aan te vullen. Dit om te voorkomen dat de vreemdeling bij een overgang naar de verlengde asielprocedure weer opnieuw een beroep tegen het niet tijdig beslissen op zijn aanvraag moet indienen. De rechtbank draagt verweerder daarom bijkomend op om, wanneer het hem niet lukt om binnen de algemene asielprocedure op de aanvraag van eiser te beslissen en de aanvraag daarom overgaat naar de verlengde asielprocedure, alsnog binnen acht weken na het eerste gehoor een beslissing op de aanvraag te nemen. Ook als het eerste gehoor niet binnen de termijn van acht weken plaatsvindt, eindigt deze aanvullende termijn zestien weken na de uitspraak. Zestien weken is dus de maximale beslistermijn als de vreemdeling naar de verlengde asielprocedure overgaat. De rechtbank bepaalt verder, in afwijking van het landelijk **beleid, het maximum van de te verbeuren dwangsom op € 7.500. De rechtbank verlaagt** dit maximum om zo de termijn dat een dwangsom wordt verbeurd te verkorten. Hiermee komt de rechtbank tegemoet aan het belang van eiser om, wanneer verweerder aan de uitspraak geen gevolg geeft, de zaak zonder nieuwe feiten en omstandigheden opnieuw aan de rechter voor te kunnen leggen.

[ECLI:NL:RBDHA:2019:12133](https://ecli.nl/RBDHA:2019:12133)

[Naar inhoudsopgave](#)